

- 3 -

Projek ministerstva vnitra ČSSR
doc. Dr. Jaromíra OBZINY, CSc.

Archiv bezpečnostních složek

Draží soudruzi,

mám čest přivítat Vás, zástupce kontrarozvědných služeb bratrských socialistických zemí v ČSSR. Jménem svým i jménem vedení a kolegia ministerstva vnitra, a z pověření ÚV KSČ a osobně generálního tajemníka ÚV KSČ soudruha G. HUSÁKA Vám přeji, aby jednání byla úspěšná, abychom my všichni přinesli svůj vklad věci upevnění a prohloubení spolupráce našich kontrarozvědných služeb. Současně hned na počátku chci vyjádřit přesvědčení, že náš boj proti imperialistickým rozvědkám vůbec a proti rozvědkám zemí hlavního protivníka zvláště, který vedeme pod přímým vedením našich marxisticko leninských stran a jejich ústředních výborů, měl v minulosti a jistě i v budoucnu přinese úspěch celému socialistickému táboru.

Iniciativní návrh na svolání tohoto mnohostranného jednání kontrarozvědných služeb bratrských socialistických zemí vznikl v souladu se současným vývojem mezinárodních vztahů, který potvrzuje, že mírový nastup socialistických zemí v čele se Sovětským svazem je mimořádným faktorem konstruktivních změn zahraničně politické situace ve prospěch upevnění míru a bezpečnosti. Uvolňování mezinárodního napětí a tendence k jeho odstranění jsou nezvratnou skutečností.

I.

Draží soudruzi,

mám-li v krátkosti říci několik slov o současné mezinárodní situaci s hlediska těch aspektů, které nás především na naší poradě zajímají, pak lze předpokládat, že :

1) Proces oslabování mezinárodního napětí probíhá v situaci ostrého třídního boje především v oblasti politiky, ekonomiky a ideologie.

S přihlédnutím k tomu naše marxisticko leninské strany v úzké jednotě vedou boj za bezpečnost a mír na celém světě. A tomu musí odevzdat svůj podíl úsilí i naše služby.

2) V Evropě na jedné straně se projevuje v nejostřejší formě třídní antagonismus socialismu a imperialismu a na druhé straně právě zde byly vytvořeny nejnadějnější předpoklady pro mírové soužití zemí s různým společenským zřízením. V případě, že závěrečná etapa evropské konference v Helsinkách bude úspěšná, může se tento fakt stát historickým předělem pevného míru v Evropě a tak podstatně ovlivnit celý průběh světových dějin.

3) V kapitalistickém světě narůstají krizové jevy, které mohou vyvolat důležité sociálně politické následky. Prohlubuje se ekonomická krize, krize buržoasní

státnosti a krize neokolonialismu. Současně narůstají tendenze militarismu a neofašismu, zvláště v NSR, Itálii a i v dalších kapitalistických zemích. Nepevnost politické správy se projevuje v USA a Francii, silné reakční tendence existují v Jižní Americe, stabilní situaci se střetáváme na Východě a se zřejmými konservativními tendencemi ve Velké Británii. Nejreakčnější síly imperialismu jsou připraveny na jakákoliv dobrodružství. Proto také pokračuje zbytečný závod ve zbrojení, jsou vytvářeny umělé překážky na cestě k řešení problémů jednáním a jsou organizovány nejrůznější provokační kampaně, které otravují mezinárodní situaci. Jejich ideovým a politickým základem je antikomunismus a jeho základní odrůda antisovětismus.

Toto vše se nedá jinak nazvat, něž pokračováním ideologické a materiální přípravy imperialismu na válku. Při tom zvláštní služby zemí hlavního nepřitele jsou často hlavním nositelem této politiky.

Takové jevy mohou mít velmi záporný vliv na vývoj událostí ve světě. Z toho vyplývá nutnost včasného provádění příslušných opatření na znemožnění pokusů všech reakčních sil.

4) Úspěchy našich zemí v socialistické a komunistické výstavbě a revoluční boj dělnické třídy, demokratických a pokrokových sil na Západě a světového komunistického a národně osvobozeneceského hnutí jsou neustále činnými faktory, jejichž růst ve světovém

měřítku převládá. Naším úkolem je poskytnout tomuto procesu všeestrannou pomoc. Důležitým šířitelem podpory těchto sil a tohoto světového procesu je spolehlivá ochrana tvůrčí práce, výsledků socialistického budování a bratrské jednoty socialistických zemí orgány bezpečnosti.

III.

Draží soudruzi,

dovolte mi, v té souvislosti, říci několik slov o ČSSR.

Před sedmi léty ČSSR prožilo těžké krizové události – pokus o kontrarevoluční útok pravičákých, nacionalistických a antisocialistických sil, pokus o likvidaci socialistického zřízení a o restauraci kapitalismu. Nad naší zemí viselo reálné nebezpečí bílého teroru a občanské války. Příchod spojeneckých vojsk bratrských socialistických zemí 21. srpna 1968 znemožnil vítězství kontrarevoluce a zachránil nejen socialismus v Československu, ale i životy tisíců komunistů a občanů naší země. Pro nás, pro Československo, to byla neocenitelná pomoc a pro světový socialismus s hlediska politiky jediné správné řešení. Naše strana vysvětlila tyto události v dokumentu mezinárodního významu – v "Poučení z krizového vývoje ve

straně a společnosti po XIII. sjezdu KSČ" a také v Rezoluci našeho XIV. sjezdu strany. Vy tyto dokumenty znáte.

Vnitřní i zahraniční naši nepřátelé se snaží odmítat úlohu západních rozvědek a především rozvědek zemí hlavního nepřítele při přípravách kontrarevoluce v ČSSR. O čem však přesto svědčí dokument rozvědek dvou členských států NATO, který byl vypracován v listopadu 1967 a v němž souhrnně byly zformulovány úkoly organizace kontrarevolučního boje v ČSSR. Jako hlavní tu byly formulovány úkoly :

- podryvání důvěry obyvatelstva k existujícímu zřízení a k vnitřní a zahraniční politice, kterou provádí;
- diskreditace komunistické strany a její vedoucí úlohy ve společnosti;
- rozklad státního a stranického aparátu;
- zdiskreditování ministerstva vnitra a jeho vedení;
- zestření a využívání národních citů obyvatelstva k soukromým účelům;
- pomoc studentům, kteří se staví do opozice a intelektuálům;
- podryvání důvěry k SSSR a jeho politice ve vztahu k ČSSR;
- aktivizace československé emigrace na Západě a její využití v řešení aktuálních otázek pro Západ.

V politické formě tyto cíle vyjádřil zcela otevřeně známý americký antikomunistický futurolog, ředitel

Hudsonova ústavu, profesor KAHN, Napcal, že po "rozmělnění" socialistického zřízení v Československu musí následovat další ideologické a organizační oslabení KSČ, vznik buržoasních opozičních stran v ČSSR, podstatné upevnění západního a především západoněmeckého vlivu, což by mohlo přivést k vítězství sociálně demokratickou stranu s kapitalistickým odstínem v Československu. Taková situace by mohla vyvolat cennou reakci ve formě kontrarevolučních vystoupení v dalších východoevropských zemích a konečně by mohla vést k "pohlcení" Německé demokratické republiky Německou spolkovou republikou. Při tom profesor KAHN zdůrazňuje, že oslabení Varšavské smlouvy a shahy Západního Německa by mohly skončit útokem Západního Německa na Sovětský svaz za pomocí USA. Z toho je patrné, že československé události byly jen jedním článkem v dobrodružných plánech militantního imperialismu a jeho antikomunistické platformy.

Zvláštností antikomunistické platformy, zaměřené proti naší zemi, bylo zvláště to, že zahraniční vlivy a vnější vměšování bylo rozhodujícím způsobem prováděno především prostřednictvím vnitřních sil a prostředků československé reakce. Tyto síly byly dvojí :

- 1) pravičácké, revizionistické a nacionalistické síly uvnitř strany a jejího tehdejšího vedení;
- 2) antisocialistické a politicky labilní síly ve společnosti;

Jejich spojení, politický blok pravicových a nacionalistických sil ve straně, s antisocialistickými silami ve společnosti představovaly politickou armádu kontrarevoluce, která pracovala formou "plíživé kontrarevoluce" v souladu s cíli imperialismu a rozvědných služeb imperialistických zemí.

Jaké závěry lze z naší, a nejen z naší, zkušenosti vyvodit :

1) je třeba přísně počítat se specifickými formami boje proti socialismu jednotlivých etapách historického vývoje. V boji proti socialismu po II. světové válce je možné začlenit, podle našeho názoru, čtyři takové etapy :

Za prvé: imperialismus se snažil překážet vítězství socialistických revolucí v evropských a asijských zemích a bránit vznik světové socialistické soustavy a mezinárodní vztahy nového typu.

Za druhé: imperialismus věnoval velkou pozornost otázce násilného svržení nové společnosti a kontrarevolučním převratům za pomocí povstání v socialistických zemích. V mezinárodních vztazích prováděl politiku "balancování na hranici války".

Za třetí: imperialismus v boji proti socialistickému táboru věnoval velkou pozornost otázce, tak zvané politiky "erosy" a gradulaismu.

Za čtvrté: boj proti socialismu probíhá v situaci, kdy vládnoucí kruhy řady imperialistických států se třeba jen částečně a dočasně řídí v mezinárodních

vztazích principy mírové koexistence. Snaží se dosáhnout vítězství nad socialistickými zeměmi používáním nových forem a prostředků boje.

A to je první závěr.

2) Získané zkušenosti z období krize v Československu v letech 1968 - 69 znovu potvrzuji marxisticko leninskou tézi, že buržasie nikde dobrovolně neodchází z politické scény a neopouští státní moc. V té souvislosti se historicky "normálními" jeví proto snahy provést kontrarevoluci a restauraci kapitalismu v průběhu několika desítek let po vítězství socialistické revoluce. Tyto snahy se projevují buď ve formě imperialistické intervence, nebo v kombinaci obou těchto forem.

Tak tomu bylo v minulosti a tyto tendenze nelze vyloučit ani v budoucnu. V té souvislosti je nutné soustavně a pečlivě studovat nejen historii revolucí, ale i dějiny kontrarevolucí, analyzovat společně sociálně politické principy pokusů o destrukci socialistického společenského a státního zřízení i úlohu nepřátelských rozvědných služeb právě v takovýchto záležitostech.

Soudruh Gustáv HUSÁK v této věci říká :

"V současné době musí komunistické a dělnické strany pečlivě analyzovat z pozic marxismu leninismu rozmístění třídních sil ve svých zemích, složení a úlohu všech sociálních skupin a vrstev, všechny konkrétní politické, ekonomické a sociálně mezinárodní aspekty a na základě takové úplné analyzy stanovit

úlohu vládních orgánů v socialistickém státě." Je třeba říci, že se to v plné míře vztahuje na orgány bezpečnosti naší země.

Proto z hlediska úlohy orgánů bezpečnosti socialistického státu je nezbytné, aby se otázkám taktyky a strategie boje imperialistických sil a jejich rozvědek věnovala potřebná pozornost. Soudruh L.I. BREŽNĚV přesvědčivě poukazuje na celou různorodost této nepřátelské činnosti, v daném historickém momentu, když nás upozorňuje :

"Imperialismus používá nejrůznější metody působení na socialistický svět: od přímé agrese až po nejrafinovanější létatvo prohlášení, zaměřená na posilování nacionalistických předsudků a na podporu všech snah k ústupu od internacionální solidarity socialistických států. Často slibují některým socialistickým zemím ekonomicke výhody. Dokonce i tehdy, kdy imperialisté o nás piší pravdu, a bez toho se dnes už nelze obejít, určitě přidají kapku jedu. Je to samozřejmé. Stojíme na protichůdných třídních pozicích a naši nepřátelé se snaží silou i různými prostředky překážet úspěšnému vývoji našich zemí a oslabit naši jednotu. "Z toho musíme vždy v naší práci vycházet. Z tohoto hlediska je možné díky třicetileté zkušenosti říci, že mechanismus pokusů o destrukci socialistického zřízení má přibližně toto sociálně politické schema :

- 1) pravicové (nacionalistické) a vůbec nemarxistické koncepce a jejich nositelé hledají podporu svých názorů i své politické činnosti u antisocialistic-

- kých a politicky nestálých sil celé společnosti;
- 2) formování pravicových sil a jejich úsilí vytvořit politický blok pravičáků spolu s antisocialistickými a nestálymi silami ve společnosti vytváří nezralé nebezpečí rozkladu socialistické moci;
 - 3) vzato objektivně, má politické spojení bloku pravicových sil ve straně s antisocialistickými silami ve společnosti v socialistických státech vždy kontrarevoluční charakter a snaží se tak obnovit kapitalismus.

III.

Draží soudruzi,

když převedeme tato zobecnění a politickou analýzu do našeho jazyka, můžeme říci, že v podmínkách odstraňování mezinárodního napětí a rozšířování vzájemných vztahů mezi socialistickými a kapitalistickými státy vládní kruhy imperialistických států vynákládají stále větší úsilí na provádění nepřátelské činnosti, kterou pokládají za důležitou formu boje se světovou socialistickou soustavou; nelze také zapomínat na to, že se při tom nezříkají politiky přímých vojenských hrozob. Cílem nepřátelských akcí, které tyto kruhy uskutečňují, je :

- napomáhat vzniku rozporů v mezinárodním komunistickém a dělnickém hnutí;
- narušit jednotu zemí socialistického tábora a vyvolat rozporы mezi jednotlivými socialistickými zeměmi;
- oslabit roli jednotlivých socialistických zemí na mezinárodní aréně;
- záporně ovlivňovat ekonomický vývoj zemí socialistického tábora a narušovat ekonomickou spolupráci v rámci RVHP;
- napomáhat podryvání socialistického zřízení v jednotlivých socialistických zemích zevnitř.

Hlavní zbraní imperialistických reakčních sil při uskutečňování nepřátelských plánů, zaměřených proti zemím socialistického tábora, jsou zvláště služby, které na podkladě sjednocení společných úsilí v oblasti zahraniční politiky se budou snažit o vytvoření takové situace a takových podmínek, které by napomáhaly imperialismu v uskutečňování jeho globální strategie ve vztahu k zemím světového tábora socialismu. Pro činnost rozvědek hlavního nepřítele podle našich poznatků jsou v současné době charakteristické :

- soustředěné pokusy upevnit a rozšířit činnost ve smyslu získávání informací výzvědného charakteru na území zemí socialistického tábora;
- snaha sjednotit vnitřní opoziční síly a zaměřit je na podkopání a rozložení socialistického tábora zevnitř;
- snaha proniknout za pomocí agentury do těch oblastí socialistických zemí, které jsou životně důležité;

- snaha využít ekonomické, vědeckotechnické, kulturní a jiné styky k získávání výzvědných informací;
- aktivní využívání nejnovějších technických prostředků při provádění široké rozvědné činnosti především ve vojenské oblasti.

Proti nepřátelským snahám imperialistických sil a jejich rozvědčíků musíme postavit v současných podmínkách spojené úsilí zemí socialismu. Úzká spolupráce a koordinace úsilí kontrarozvědných orgánů na dvoustranném a mnohostranném podkladě jsou nevyhnutelnou podmírkou zajištění bezpečnosti jednotlivých socialistických zemí i celého tábora.

V současné době nelze dosáhnout nové rozhodující výsledky v našem boji proti imperialismu bez zvyšování úrovně spolupráce mezi kontrarozvědnými službami, jejichž zástupci se účastní této porady.

Základem v tomto směru může být lepší využívání možností každé kontrarozvědné služby ve smyslu dosahování maximálních výsledků v rozhodujících směrech boje proti imperialistickým rozvědkám a jejich rezidenturám, které jsou legalizovány diplomatickými zastupitelskými úřady USA, NSR, Velké Británie, Francie a dalších kapitalistických států, a v odhalování a snežkování agentury zvláštních služeb nepřitele na území států socialistického tábora.

Jak je známo, hraje nemalou úlohu v nepřátelské činnosti proti zemím socialistického tábora čínskí maoisté. Ideologické akce, které provádějí, mají jasně výrazný antisovětský charakter a přinášejí nenaprávitevnou škodu pro čínský lid, pro věci socialismu a boj proti světovému imperialismu vůbec. Proto se ukazuje jako účelné posoudit, jaká kontrarozvědná opatření je třeba podnikat k rozpracování pracovníků zvláštních služeb Čínské lidové republiky, kteří pracují pod legalizací za stupitelských úřadů Číny a zabývají se aktivní nepřátelskou činností.

Je rovněž nutné posoudit otázky kontrarozvědné ochrany utajovaných objektů, především těch, o nichž se mluvilo v průběhu dvoustranných a mnohostranných jednání v rámci našeho tábora, a které hraje významnou roli při zajištování obranyschopnosti a ekonomického vývoje.

Některé z těchto objektů, ku příkladu energetický systém, tranzitní plynovod, naftovod atd., svým významem překračují rámec ekonomiky jednoho státu a jejich plynulá činnost je životně důležitá pro celý socialistický tábor.

Aktuální je rovněž problém odhalení a znemožnění činnosti rozvědčíků a agentury nepřítele na úseku vědecko-technických, obchodních a turistických styků odhalení firem, vědeckých středisek a dalších organizací na území socialistických států, které jsou zneužívány rozvědnými službami k legalizaci jejich rozvedné činnosti.

Soustavnou činnost musí kontrarozvědky věnovat objektům letecké, železniční, říční a námořní dopravy, aby zajistily jejich bezpečnosti a dále bezpečnost občanů socialistického tábora na mezinárodních výstavách, koncích a na sympoziích.

Rozvědky nepřítele budou i nadále věnovat pozornost problémům morálně politické jednoty semí socialistického tábora a vedoucí úřaze dělnické třídy v čele s komunistickou stranou.

Naše zkušenost z období let 1968-69 ukazuje, že imperialismus a zvláštní služby nepřítele budou neustále bojovat proti revoluční podstatě marxismu leninismu a že se budou snažit využít vnitřní síly opozice ve svém zájmu. Dá se očekávat, že základní metodou jejich činnosti v oblasti ideologické diverze zůstane metoda říčení "polopravd", to je snaha dosáhnout pro sebe výhodné výsledky s pomocí výběru tendenčních informací a skutečné fakty při tom budou zachovány bez jakýchkoliv úprav.

V té scuvislosti poroste význam a úloha výměny zkušeností z práce mezi našimi kontrarozvědkami po linii boje proti nepřátelské činnosti nepřítele, jak z hlediska forem a metod, tak z hlediska provádění vlastních kontrarozvědných opatření.

Soustředěné úsilí nám pomůže dosáhnout vyšší úrovně práce z hlediska její kvality zvýšit aktivní charakter celé kontrarozvědné práce. Cílem společných opatření kontrarozvědných služeb moci být snažha včas znemožňovat úmysly a činnost imperialistic-

kých rozhodnutí proti míru a socialismu a tak aktivně pomáhat ústředním výborům našich stran a naším vládám ve výstavbě rozvinuté socialistické a komunistické společnosti.

Jsem přesvědčen, že naše porada přinese svůj důležitý vklad při dosažování těchto cílů.

x x x

Archiv bezpečnostních složek